

Barns perspektiv på att tillfrågas på rutin om våld i specialiserad öppenvård

20260414

Karin Örmon, Docent, forskningsledare

Solveig Lövestad, Dr med. Vet, forskare

Frågor på rutin om våld till barn och ungdomar

- Ökar identifiering av våldsutsatthet och att fler remitteras till stöd (Cibralic et al., 2022; Loveday et al., 2022)
- Barn rapporterar mer och allvarligare våld än vad deras föräldrar gör (Chan 2012; Stewart-Tufesco et al 2022)
- Är best practice i "indikationspopulationer" (Braaf & Sneddon ,2007; Johnston & Ver Steegh, 2013; Stanley & Humphreys, 2014)
- Barn tycks vilja få frågan (Petersson 2023)
- Det finns få validerade kliniska frågeformulär (Booth et al 2024)

Olika begrepp om att fråga om våld

Universell screening

Fråga alla patienter vid alla sökorsaker

Ställa frågor på rutin

Fråga patienter enligt verksamhetens rutin för vilka som ska tillfrågas, ofta kopplad till sökorsak

Ställa frågor på indikation

Fråga alla patienter som uppvisar symtom eller tecken som väcker misstanke om våld

Syfte

Att undersöka barns och ungdomars upplevelser och åsikter om att på rutin tillfrågas om våld i specialiserad öppenvård.

RESEARCH NOTE

Open Access

Children's and adolescents' perspectives on routine inquiry about violence in specialised outpatient care

Mari Brännvall¹, Karin Örmön^{1,2*} and Solveig Lövestad^{1,3}

Abstract

Objective This study explores children's and adolescents' experiences and opinions of routine inquiries about violence within specialised outpatient care. Utilising a mixed method with a convergent parallel design, the research combines quantitative data from 184 respondents aged 6–17 collected through survey data and qualitative interviews with four participants aged 7–14. The data presented is a byproduct of an ongoing research project that evaluates a questionnaire designed to ask children about violence.

Results Findings indicate that most children and adolescents view routine questioning about violence positively or neutrally. The study highlights the importance of healthcare professionals' responses to disclosures of violence, emphasising that supportive and empathetic reactions can impact children's willingness to disclose such experiences in the future. The results underscore the necessity for routine inquiries about violence in healthcare settings to ensure that affected children receive appropriate support and intervention.

Keywords Violence screening, Children and adolescents, Outpatient care, Mixed methods, Domestic violence

Introduction

The World Health Organization reports that half of the world's children experience violence annually [1]. Childhood exposure to domestic violence has immediate and long-term health impacts, strongly correlating with later physical and mental health issues [2, 3], with a resulting need for specialized care. A Swedish study found that 20–30% of child and adolescent psychiatric patients had

experienced family violence [4]. In addition, previous research indicates that children exposed to violence are more likely to become perpetrators or victims of intimate partner violence (IPV) and future perpetrators of child abuse, emphasizing the importance of early identification of children exposed to or engaging in violence [5, 6]. Healthcare providers are likely to encounter abused children, thus, they play a crucial role in identifying child patients exposed to violence [7]. Furthermore, in Sweden, healthcare providers are required to ask children about violence if they suspect that a child has been exposed to or has witnessed violence [8]. Research shows children are more likely to disclose violence if they have opportunities to do so, see a purpose with the disclosure, and perceive support [9]. Not asking about violence reduces disclosure [10]. According to a Swedish study, non-disclosure was often due to believing no one could help.

*Correspondence:

Karin Örmön
karin.ormon@bth.se

¹The Västra Götaland Region Competence Center on Intimate Partner Violence, Gothenburg, Sweden

²Department of Health, Blekinge Institute of Technology, Karlskrona, Sweden

³Department of Public Health and Community Medicine, Institution of Medicine, University of Gothenburg, Gothenburg, Sweden

Studiedesign och metod

- Mixed methods-design
 - 3 månaders datainsamlingsperiod
 - Studien använde en konvergent parallell mixed methods-design för att analysera kvantitativa och kvalitativa data samtidigt
- Integrerad analys
 - Kombinationen av data ger både kvantitativ bredd och kvalitativ djupförståelse av ämnet

Deltagare och datainsamling

- Totalt 185 av 370 tillfrågade deltog (svarsfrekvens 50 %)
- 107 barn (6–13 år) och 77 ungdomar (13–17 år)
- Majoriteten var flickor
- Frågor om våld ställdes av hälso- och sjukvårdspersonal
- Barn intervjuades muntligt; ungdomar svarade muntligt eller skriftligt

- Kvantitativt: 184 av 370 barn och ungdomar (6–17 år) svarade på enkät om vad de ansåg om att tillfrågas om våld
- Kvalitativt: 4 intervjuer med barn (7–14 år)

Afraid

Bad

Sad

Neither good nor bad

Angry

Worried

Good

Nothing

Glad

Resultat

- Nästan alla barn och unga, 92 %, tyckte att det var bra eller varken bra eller dåligt
- (53%) tyckte det var bra och (39%) varken bra eller dåligt att de själva får frågor om våld
- 4 % tyckte att det var dåligt
- Även de som intervjuades berättar att det kändes bra att få frågorna och frågorna inte var svåra att förstå eller svåra att besvara
- En av ungdomarna hade synpunkter på att hon fick besvara ett skriftligt formulär

Alltså det blir nog inte så mycket hjälp genom ett papper tycker jag. Jag tycker i så fall att man ska ta det, alltså muntligt eller vad man ska säga. För det blir som att det blir, alltså det blir så himla, inte genuint. Liksom att man, här har du ett papper, skriv på det typ. Det känns lite som ett kontrakt som man ska skriva på

Elin

- Ungdomarna fick också en fråga om vad det tyckte om att få en fråga om våldsutövning
- 54 % svarade att det tyckte det var bra och 39 % att det var varken bra eller dåligt
- Bara 1 tyckte det var dåligt

- De fick också en fråga mer generellt om vad de tycker om att alla barn och unga som besöker mottagningarna får frågor om våld
- Och 2 % tyckte det var dåligt
- 85 % tyckte att det var bra, och 8 % att det var varken bra eller dåligt
- Det tyckte också barnen och ungdomarna som intervjuades

”Men det är ju bra ändå att man tar upp det, om det är folk som har varit det och inte vågat säga det och kanske tänker att nu är det någon som frågar det”

Elin

- Majoriteten av barnen (68,9 %) som besvarade frågeformuläret svarade "inget speciellt" på frågan om hur det kändes för dem när de svarade på frågorna om någon gjort hen eller någon annan illa
- Det näst vanligaste svaret var att barnet kände sig glad (15,5 %)

- Ungdomarna fick också en fråga om de kunde svara uppriktigt på frågorna om våld
- 95 % uppgav att de kunde det, och ingen svarade att de inte kunde det
- En av ungdomarna berättar att frågorna om sexuellt våld och digitalt våld är känsliga att svara på
- Intervjuerna ger en något mer nyanserad bild

”Jo men jag, alltså om det hade varit någon familjemedlem så hade det varit mycket jobbigare att svara på än om det hade varit någon i skolan eller någon på nätet eller någonting. Det hade varit mycket jobbigare för det är ju någon man ändå står väldigt nära. Fast man inte är så nära så är det ju ändå ens familj. Och då vill man ju inte att det ska bli något problem för den personen kanske”

Elin

- De 4 barn och ungdomar som intervjuades hade alla svarat ja på någon av frågorna om våld
- Det handlade om våld som de bevittnat eller utsatts för av kamrater, ofta i skolan. Det handlade också om sexuella kränkningar på nätet
- Informanterna förmedlar att personalen inte alltid följde upp deras svar, utan gick vidare till nästa fråga
- Det sågs i huvudsak inte som ett problem, utan det kändes bra för barnen att ha berättat

Alltså då känns det ju lite som att hon kanske kommer ge det till någon annan och att jag inte får ut någonting ur det liksom. Att det är bara folk som får veta och tänker ok, typ. (...) Alltså att de tänker kanske att nu har hon skrivit det. Nu behöver jag ju inte ta det med henne för nu har hon skrivit det här och nu har vi svaren, typ

Elin

Slutsats och koppling till Barnkonventionen

- Barn och ungdomar är generellt positiva till att tillfrågas på rutin om våld
- Unga uppger sig svara uppriktigt på frågor om våld
- Personalens bemötande är viktig för viljan att berätta

- Att rutinmässigt fråga barn om våld är ett konkret sätt att arbeta förebyggande och främjande i linje med Barnkonventionens artikel 19, som slår fast barns rätt till skydd mot alla former av våld, och artikel 12, betonar barnets rätt att komma till tals
- Genom att skapa trygga och lyhörda vårdmiljöer där barn får möjlighet att berätta, tar vi steget före och stärker barns rätt till skydd, delaktighet och hälsa

Håll dig uppdaterad!

www.valdinararelationer.se

@VKV – Västra Götalandsregionens
kompetenscentrum om våld i nära relationer

@Våldinärarelationer.se

